

градихъ английскы кораби и бой-ть ся начинъ прѣдъ очи-ть на самыя злочестъ царь. Свѣтканія-та и грѣмежь-ть на топовы-ты, облаци-ти отъ дымъ, кон-то ся радахъ отъ всяко пушканіе, огневе-тѣ, кон-то ся издигахъ отъ запалены-ты кораби до толкосъ въсхытихъ родолюбіе-то и народнѣ-тѣ гордость на царя Якова, що-то той забрави, че въ тѣсь минутъ ся рѣшяваше сѣдба-та на неговѣ-тѣ династіѣ, нѣ паднѣ на колѣнѣ прѣдъ морскѣ-тѣ водѣ и съ издигнѣты очи и рѣцѣ къмъ небе-то извика: „О, Боже! дай побѣдѣ на Англійскѣ-тѣ флотѣ!“

—
 Единѣ селянинѣ овдовѣль и никѣкъ не можяль да ся умири и утѣши за покойницѣ-тѣ си, нѣ кого ка' стигнаше и срѣзняше все съ слъзы на очи-тѣ си ся запираше да му приказва. Еднажъ, като былъ у едно дружество съ повече свои пріятели, наченжль да имъ приказва, колко была шетрна и у всичко добра покойница-та му, па заедно съ това грохнѣ слъзы и наченж горко да плаче. — На това отгорѣ единѣ отъ тѣхъ му казва: „побратиме, това е истина че покойница-та ти бѣ добра жена, ала на това пакъ има лѣкъ.“ „„Какъвъ лѣкъ, брате! — отговаря му той — какъвъ лѣкъ като на тѣсь мож голѣмѣ жялость?““ — На това пріятель-тѣ веднага му каза: „Ты си още младѣ и зеленѣ чловѣкъ, та ще ся най за тебе жена. Азъ имамъ три дѣщери, ако щещъ да ти дамъ еднѣ.“ — Другѣ го понуди съ сестрѣ си, трети съ роднинѣ-тѣ си, а четвѣрти съ свахѣ-тѣ си. — Благодарѣ Ви, братіе! — отговори имъ ужаленый селянинѣ. — Азъ видѣж, че въ това село за днесъ по-добрѣ е да изгубишь женѣ си, а не кравѣ-тѣ си. Щомъ умрѣ ты отъ десять мѣста мя поканихъ да земѣ другѣ; ала лани кога умрѣ крава-та ми, никой живѣ ся не обѣриж да мя покани съ другѣ.

—
 Непрїятно е у Вашингтонѣ да ходи чловѣкъ не добрѣ облѣченѣ, защо-то ненадѣино вижда да го заобыкалять мнозина, отъ кон-то едни искать да му ся прѣпорѣчвать, другы рѣцѣ-тѣ му да стискать, трети прошенія да му подавать: сирѣчь, мыслять го че е славный-тѣ американскый Генераль и днешній Прѣдсѣдатель на републикѣ-тѣ *Господинѣ Граншѣ*.